

Traduceri

PIONIERA GOALĂ

sau

ORDINUL SECRET AL GENERALULUI ZUKOV¹

Mihail KONONOV – Pioniera goală

(roman)

traducere de Mihail Vakulovski

„Cu cine să discuți despre bătrânețe,
dacă piersicul și prunul nu vorbesc?”

(Yoshida Kenkō, Tsurezuregusa, sec. XIV)

Feerie erotico-belicoasă,
despre opt capete focoase,
cu război intens și blocadă fudulă,
cu dragoste curată și sex murdar,
cu tunetul împușcăturilor propovăduirii psihice,
ale generalului Zukov, la țintă și pe lângă,
dar și despre apariția fixistă
a Preasfintei Maici a Domnului
și despre zborurile strategice nocturne
ALE PIONIEREI ABSOLUT GOALE!

Pentru Radia Pogodina,
Valentina Ciudakova,
Gherman Lotov și
pentru toți cei care ne vor salva

CAPITOLUL I

În care însuși generalul Zukov, drăguțul de el,
o propune pe Muha, care e vie și nevătămată,
pentru decernarea ordinului de
Erou al Uniunii Sovietice – postmortem

Fuierând melodia obsedantă „Rio-Rita”², fără să-și șteargă lacrimile lipicioase, Muha se ducea la execuție pe cunoscutul drum nemțesc din sătucul Șisiaievo, unde era așteptată de Moarș³-cu-Portretul.

În prima linie a frontului nici cu colacii în coadă n-ai cum să-ți ademenești pe individualiștii ăștia care se cred – fiecare în parte – nu mai prejos de vreun von-baron. Pentru ei cele mai importante sunt propriile interese, mai prețioase decât interesele colectivului, mai presus decât colectivul, sunt mai răi decât chiaburii.

Și din cauza baronului ostașii devotați din tranșee au de mers șapte poște. Nu m-aș fi cărat atâta drum nici măcar pentru

dansuri, nu că la nu știu ce pedeapsă. Apoi, nici măcar asta nu e sigur, în primul rând. Dacă i se va urca pișatul la cap – iar ăstora li se cam întâmplă –, s-ar putea să-i pară rău să cheltuiască o măslină pe această Muha, doar mă va înjura cum trebuie și mă va blagoslovi cu un genunchi în fund. Asta da fază ar fi, nu? Măcar spânzură-te de prima creangă care îți iese în cale. Atunci toate grijile pe care și le-a făcut degeaba ar intra sub coada pisicii. Dar e greu de crezut așa ceva, firește. Însă n-ai de unde să știi cu ce picior a intrat în ziua de azi bizarul ăla. Dacă a călcat cu stângul – îmi va ține o lecție de două ore, după care îmi va trage un pumn după ceafă și aufiderzein. După așa ceva, cum mă voi putea uita în ochii tovarășilor de regiment? Căci ei m-au petrecut la execuție, toată compania m-a susținut și m-a încurajat, cum se cuvine, uite, mi-au umplut un buzunar întreg de semințe, mi-au găsit și zahăr rafinat, mi-au dat și biscuiții-trofeu, cineva mi-a strecurat și o pereche de chiloți, pentru orice eventualitate, iar Muha, deodată, hopa înapoi și: salutare, vă rog, am apărut vie și nevătămată, primiți-mă, cică, fraților, înapoi. Doar în doi ani de zile nu a fost nici măcar o dată atât de inconștientă, nu a dezamăgit colectivul. Zi de zi tinzi să fii mai bună, să nu-ți pierzi credibilitatea, pentru că, totuși, se știe cât de ușor poți fi influențată negativ de pornirile nedorite, chiar dacă parcă nu ai avea nicio legătură cu așa ceva. Și din acest punct de vedere nu ai

¹ Zukov – de la celebrul mareșal Gheorghii Constantinovici Jukov, de patru ori Erou al Uniunii Sovietice, numărate ordine și medalii, a luptat în ambele Războaie Mondiale, Ministru al Apărării URSS. Considerat ca fiind unul dintre cei mai mari comandanți militari.

² Cântec de Piotr Todorovski, pe versurile lui Ghenadii Șpalikov, scris pentru filmul artistic „Roman de război”.

³ Moarș – Subunitate a cercetașilor din Marele Război pentru Apărarea Patriei, denumirea fiind o prescurtare a expresiei „moarte șpionilor”.

de unde să știi cum să faci ca să le convină acestor șoareci din spatele frontului, care încearcă să-î împiedice la fiecare pas pe luptătorii conștiințioși. Și nu există niciun control asupra acestui tovarăș năvălaș, mai ales în condițiile de pe linia frontului. Aici el, moarșul, este și țarul, și Dumnezeuul tuturor. Și de asta ei se folosesc fără niciun fel de jenă, îi trimit pe oameni de colo-colo, peste tot, doar ca să nu-și miște el fundul și să nu ajungă el în calea gloanțelor. Interesant, oare unde se uită generalul Zukov? Când va lua la noapte legătura cu noi va trebui să-i sugerăm să rezolve problema asta cum trebuie. Altfel, deja sunt transpirată ca un șoarece, în puii mei, de la mersul ăsta inutil al lor, de parcă nu ne-ar ajunge de cât rău suferim!

Apropo, asta nici măcar nu e cel mai îngrozitor – să te duci la execuție sau chiar să fii nevoită să asculți o lecție foarte plictisitoare – poți trece destul de ușor peste asta. Dar dacă Moarș-cu-Portretul va întreba de documente – am cam pus-o. Va observa imediat că ceva nu-i în regulă. Mă va interoga, firește, va încerca să mă intimideze, să mă încurc, nici n-o să-mi dau seama când mă voi da de gol și voi recunoaște. Va afla atunci că-s încă o puștoaică de cincisprezece ani și atunci e clar că se va duce totul dracului. Atunci mă va trimite în spatele frontului ca pe-o cârpă, chiar cu prima mașină de ocazie. Asta ar fi ceva îngrozitor, m-aș umple de rușine pentru toată viața, asta fără să mai amintesc de traumele morale. Și practic doar acum abia-abia m-am simțit om, în al doilea an de viață pe linia frontului, membră a colectivului. M-am obișnuit și cu oamenii, și ei se lipsesc de tine cu drag, au încredere în tine, că nu-i vei dezamăgi, nu-i vei trăda, le vei acorda ajutorul necesar, mai ales dacă un ofițer are nevoie de căldură și mângâiere feminină. Apoi, ei înșiși se străduiesc să aibă grijă de tine, s-au nimerit băieți foarte de treabă, parcă au fost aleși pe sprânceană. Atât de ca lumea, încât doar chiloți mi-au adus câteva zeci de perechi în plus. Te-ai gândi că-i vei purta și după victorie. Doar că e o naivitate să te gândești la asta, să sperii așa ceva. Uneori, mai ales când ne mutăm dintr-un loc în altul, ești nevoită să schimbi și câte trei perechi pe săptămână și asta în primul rând din cauza elasticului. Să știi că asta chiar e o problemă – industria produce elastic mult prea necalitativ, fie că-s făcuți de ai noștri, fie că-s produși de germani – aceeași poveste. Nu reușesc nicicum să-și facă treaba ca lumea, să rezolve situația asta jenantă. Se pare că încă nici până acum nu s-au gândit să facă marfă pentru condițiile de război, n-au trecut la starea de război. Ar trebui să-i povestească cineva despre asta lui Stalin sau, hai, lui Hitler. Altfel, ai crede că toți mareșalii se gândesc doar la arme, la elicoptere, avioane, dar dacă tu ești, de exemplu, fată, atunci – descurcă-te cum poți cu toți bărbații, strânge din dinți până ți se rup și umblă așa, ca o ciudată conțuzionată, pe cuvântul meu!

Din alt punct de vedere, scuzați-mă, dar mai bine lupti o sută de ani fără chiloți, decât să te ascunzi în spatele frontului tot timpul războiului, să fugi ca ultimul dezertor, de cea mai joasă speță, sub fusta bunicii. „Mașunia, auzi, Mașunia, adu-mi,

repede, niște lapte cald și proaspăt! Lasă coromâsla⁴, voi aduce eu însumi apă, doar ai rinichi slabi...” Cretinul! Decât să te îneci cu o lingură de apă sau să înghiți grăsime de pește – mai bine să mă fac folositoare zi de zi! Dar, totuși, dacă tot se sare calul – am o condiție. Să nu se întâmple la nu știi ce periferie, de răsul șoarecilor din spatele frontului, ci aici, la fața locului, în vestita companie de pușcași, în echipa ta natală. Cum să-ți imaginezi că toți vor avea emoții pentru tine, toată compania în general și fiecare luptător în parte? Dar le va părea rău, vor ține cu tine, pentru că toată lumea știe că nu sunt vinovată, nici măcar nu s-a găsit cadavrul, nu există nicio dovadă împotriva Muhăi. Păi, atunci e clar, vor sta cu capul plecat și vor asculta verdictul, iar Muha va sta singură în fața detașamentului, în fața tuturor ca o artistă emerită pe scenă. Și fiecare va încerca să te privească în ochi, să-mi facă cu ochiul –, să-și încurajeze tovarășul de luptă într-un moment critic. Doar când îți imaginezi asta îți izbucnesc lacrimile. Deși încă nu s-a hotărât problema execuției. Păi pentru o astfel de fericire – ca să te unești într-o singură respirație cu tot colectivul Armatei Roșii, în fața prietenilor de nădejde, încercați în luptă, păi pentru asta poți să primești cele nouă grame și să mori cu cinste – pentru asta îți dai viața, nu doar elasticul de la chiloți!

Am realizat tot la ce am visat! Totul i-a ieșit Muhăi, exact așa cum a dorit ea, literalmente! Ce chestie! E o chestie stranie, dacă te gândești de ce m-a lovit așa fericire! Trebuie să recunosc că înainte de război îmi consideram viața inutilă, fără niciun rost. Păi n-am avut ocazia să lupt nici în echipa lui Budionai⁵ din Primul Război Mondial, în Armata nr. I de cavalerie, nici la Polul Nord nu a ajuns să lupte în echipa lui Papanin⁶ –, practic viața mea nu a avut niciun sens până la război. Iar acum, iată, eu însămi trag din „maxim”⁷: Anca-mitralierista⁸, nici să dai, nici să iei, apoi, mustața lui Osip Lukici e identică cu a lui Tchapaev⁹, e adevărat că e mai încăruntită. M-am aruncat în luptă ca să-l

⁴ Coromâslă – pârghie oscilantă, cu ajutorul căreia cari mai ușor două căldări de apă, de obicei, obiect prezent în majoritatea gospodăriilor rusești la sate.

⁵ Semion Mihailovici Budionai – (în limba rusă Семён Михайлович Будённый) (n. 25 aprilie 1883 - d. 26 octombrie 1973) a fost un comandant militar sovietic, creatorul unei noi rase de cai care este încă prezentă în marile herghelii rusești, rasă care îi poartă numele, unul dintre primii mareșali sovietici, Erou al URSS.

⁶ Ivan Dmitrievici Papanin (1894-1986) – de două ori Erou al URSS.

⁷ Maxim – armă automat.

⁸ Anca-mitralierista – iubita lui Tchapaev și a tuturor, de fapt, personaj care a intrat chiar și în bancuri, bancurile cu Vasilii Ivanovici Tchapaev, Anca și Petia fiind unele dintre cele mai populare în timpul URSS.

⁹ Vasilii Ivanovitch Tchapaev – mare comandant sovietic în Primul Război Mondial și-n Războiul Civil.

¹⁰ Comsomol – Organizație comunistă de Tineret, viitorii comuniști.

Traduceri

răzbun pe Alioșca și poftim! Am sperat să devin un soldat adevărat, ca să fiu exemplu pentru toți noii veniți la război și am reușit să realizez acest lucru sută la sută, asta am devenit. În ultimele luni și comandantul detașamentului, și ajutorul comisariatului politic, și comandantul comsomolist¹⁰, să-i fie țărâna ușoară, spuneau în același ton la fiecare adunare: „Muhăi putem să-i încredințăm orice sarcină, fie ziua, fie noaptea, ea nu refuză niciodată, cum fac alții!...” Dacă ar fi auzit asta și Walter Ivanovici, tare s-ar mai fi bucurat! Iar la început îmi făceam griji, nu știam cum să demonstrez, ciudata de mine, că o fată-luptătoare nu e cu nimic mai prejos decât un bărbat, că i se poate încredința și ei o armă, că poți să mănânci cu ea din același ceaun, că și tu poți să dai peste cap o sută de grame fără să te strâmbi –, totul a mers ca uns, în puii mei! Iar când mi-am intersectat soarta cu Lukici, am învățat exprimarea în argou și înjurăturile șmecherești la perfecție și acum le posed mai ceva ca un bandit golan, deși înainte nu știam să rostesc simplu, omenește, niciun cuvânt, așa, cum se cuvine. Una n-au reușit să mă învețe paraziții și acum poate n-o să reușescă niciodată – să înjur de mamă, așa, ca un dezertor oarecare. De ce-n puii mei să-ți spurci limba, dragi tovarăși?! Păi nu, mersic frumos, băieți! În primul rând e indecent. Dacă voi v-ați obișnuit cu asta – treaba voastră, bitte-dritte, înjurați-vă din cap până-n picioare, dar nu pătați tânăra fată, nu se face. Și, în primul rând, unde ați văzut voi o pionieră sovietică bine educată și îngrijită – care nici măcar n-a reușit să fie primită în rândurile comsomoliste, bine, asta din motive care nu țin de ea –, care să înceapă să înjure în dreapta și-n stânga, așa, deodată. E absurd, în puii mei! Să zicem că stați în fața televizoarelor, vă uitați atent la filmul de cultură „Volga-Volga” și deodată zvelta blondă Liubov Orlova începe să-l înjure muji-cește pe iubitul Leonid Utiosov, așa cum înjură Svetka, draga noastră asistentă. În primul rând voi înșivă vă veți revolta, fiți siguri de asta! Dar ce să mai fluierăm, ce să mai batem cu bocancu-n pământ dacă voi înșivă nu puteți face un pas fără să

înjurați... Dap', să vă înecați în înjurături, dacă sunteți needucați. Da' de la Muha o sulă o să auziți din astea, Muha nu vă va arăta partea întunecoasă și murdară, ca o grasă needucată. Cât sânge rău mi-am făcut pe-aici până m-ați recunoscut ca una de-a voastră, până ați început să mă respectați cu adevărat. Și mă respectați nu pentru c-aș înjura, asta trebuie accentuat, ci mă respectați pentru adevărata educație și cultură leningrădeană, pe care nenorocita Svetka nu le-a avut și nici n-o să le aibă vreodată, cu așa trompetă, îmi cer scuze de expresie. Iar despre Muha întrebă pe oricine – tot regimentul deja e la curent: dacă vrei să scrii o scrisoare frumoasă pentru fata iubită, scrisoare scrisă corect, fără greșeli și culturală, așa cum ar trebui să fie, Muha oricând ți-o va dicta și ți-o va verifica de greșeli, cu atenție, nicio greșeală nu-i va scăpa. Căci trebuie cumva să-i susținem moral și pe soldații de rând, nu e adevărat? Ofițerii își vor lua singuri de la Muha ce cred ei că li se cuvine de la o fată, conform cu gradul pe care-l dețin. Dar, slavă Domnului, nici soldaților nu-i este străină, ajunge pentru toți, eu însămi mă mir cum e posibil așa ceva. Asta pentru că despre Muha corect a spus o dată Lukici: „Aur curat i s-a strecurat în piept din copilărie”. Și, în această privință, nimeni n-o mai strigă pe numele de familie, parcă l-ar fi uitat chiar, dar, iată, pe Muha o cunoaște și o respectă tot regimentul. Dar dacă se întâmplă că cineva dintre noii veniți pentru întăriri încearcă s-o ia în manieră banditească și s-o strige cu numele Murka sau să-i îngâne cântecelul huliganic¹¹, bătrânii imediat îl pun la punct pe un astfel de șmecher și-i spun: Nu te băga! Și, printre altele, nu e o autoritate doar în interiorul regimentului. Și-n divizie oricine va susține: Muha e o fetiță de milioane, de-a noastră până-n măduva oaselor, nu ca asistenta Svetka. Aia pentru o pereche de ciorapi în plus e gata să se bată, nenorocita, deja de nenumărate ori a fost chemată pentru a fi muștrată la biroul comsomolist, dar degeaba, s-a lipit de ea ca

¹¹ *Murka* – poate cel mai popular cântec banditesc din URSS.

După furtună

nuca de perete! Dar iată ce e caracteristic, printre altele: totuși, nu după Svetka își trimite propria mașină duminicile, în ziua lui de baie, comandantul de divizie, ci după Muha. Dar de ce? Din ce cauză oare se întâmplă așa ceva? Doar Svetka are două bidoane pline cu lapte, medaliile stau pe pieptul ei ca pe masă, literalmente, iar fundul ei e ca un tanc –, păi atunci de ce Muha, încă o copilă, i-a luat fața? Păi, asta pentru că, în primul rând, nu ai de ce s-o faci pe șmechera, dacă ești o fufă marinată, nu ai ce să te strofoleşti, asta în primul rând. Și, după aceea, nu trebuie să te zgârcești, să-ți pui propriile interese în fața intereselor colectivului. Iar, în al doilea rând, firește, nu ai ce să ridici coada în fața conducerii, așa, pur și simplu, nu trebuie să te lingușești, să umbli ca pe ață în fața lor. Trebuie să fii mai aproape de masele populare! Căci așa ne învață pe noi, viitorii comsomoliști, partidul! Așa ne învață: să ne infiltrăm în colectiv și să devenim parte din colectiv, venă cu venă, să fim una cu colectivul. Fii cinstită cu fiecare membru în parte al colectivului, deschisă – ca și cu propriul frate, ba chiar mai tare. Atunci, poate, și despre tine vor spune: e una de-a noastră, e una cu noi, în puii mei! Păi, pentru cuvintele astea firește că fiecare om sovietic normal e gata nu doar să moară –, păi să ard de douăzeci de ori pe rug și tot nu mi-e frică niciun pic, pentru cuvintele astea!

Și-au găsit, ciudații, cu ce să mă sperie – cu execuția prin împușcare. Cum se zice: și-au găsit cu ce să sperie muierea – cu ștrumeleagul gros! Și ce-i aia o execuție prin împușcare, tovarăși, dacă e să ne lămurim cu mintea limpede? Pac – și nu mai ești. Mai multă vorbărie decât acțiune, pe cuvântul meu de pionier! Păi când ești împușcat nu reușești să simți nici măcar durerea, nu ai nici timp să țipi – de câte ori am fost martoră la așa ceva, am văzut. Asta, firește, dacă tragi cum trebuie, ca toate gloanțele să te nimerească în plin, așa cum se cuvine. Și, în acest sens, pentru punerea în aplicare a execuției ar trebui să fie numiți Sanyka Goryaev și Selivanov cu Frolov. Și, desigur, Johov Kostya. El e siberian de cea mai mare încredere, locuitor în taiga și, în afară de asta, e și pușcaș voroșilovist¹², nimerește vererita în ochi de la trei kilometri, dacă e să faci pariu cu el, chiar el s-a scăpat cu vorba o dată, la beție. Dar oare un moarș va asculta părerea unui ostaș de rând, oare se va sfătui vreodată cu un soldat, în puii mei?!

Apoi, apropo, dacă e să fim sinceri și s-o spunem pe aia dreaptă, asta cam seamănă cu egoismul – să te duci de bună voie la execuție, când, dacă nu azi, atunci mâine urmează să finizezi operațiunea strategică, să execuți ordinul secret. Mai ales că nimeni în afară de tu nu e în stare să se descurce, doar Muha, unica din Armata Roșie poate să fie aptă pentru o astfel de faptă eroică. Să lichidezi principalul dragon fascist asta nu e ca și cum ai rupe piciorul unui rac, în puii mei! Ți-e și rușine să te gândești la asta, să plănuiești o execuție, deși încă n-a fost îndeplinită comanda până la capăt. Păi dacă generalul Zukov n-ar fi avut încredere în Muha și nu și-ar fi pus în ea speranța, nu i-ar fi încredințat un

ordin secret – atunci nu aș fi avut nicio responsabilitate față de el, dar nici în fața întregii țări, dacă sincer... Ce mai tura-vura, nu sunt o sugativă oarecare fără creier, am realizat demult asta: și la sediul central al Armatei, aici, pe linia frontului, și la Kremlin despre acțiunea secretă a Muhăi deja se știe și acțiunea agentului zburător care are numele de cod „Pescărușul” este susținută cu încredere, fără discuții. Dar deocamdată această ordonanță nu este executată. O ordonanță absolut secretă, ceea ce este ceva tipic, trebuie să observați. Ce execuție, în puii mei, când aproape în fiecare noapte liberă fata trebuie să zboare într-o cursă secretă. Și încă fără niciun fel de elicopter și aproape dezarmată. Și nici nu m-au trimis la niciun fel de cursuri să învăț, n-am citit nici măcar o notă despre tactica unui astfel de caz, nici despre strategie, nici despre material. S-a întâmplat ca în cer nici să nu ai de ce să te apuci – ceva de groază! Nu ai nici motor, nici aripi, cum are un pilot normal, nu mai ai nici walter-ul preferat în buzunarul de la spate, și chiar, scuzăți-mă, fără pantaloni, ca nu știu ce excentrică. Și toată legătura cu pământul e doar vocea generalului Zukov: „Înainte, Pescăruș! Pentru Stalin! Patria te aude – Patria știe!” Asta e ceva sfânt. E sensul vieții. E îndreptățire pentru toate – și pentru documentele falsificate, și pentru statura mică, și – ce e mai important –, pentru că tu, oricât de mult ai încerca să ieși din pielea ta, nu vei deveni bărbat niciodată. Iar asta înseamnă că nu poate fi vorba de nicio execuție, va trebui să mă descurc cumva, acum – depinde de situație. În realitate nu e ca-n vis, aici generalul Zukov nu te va corecta, nu te va ajuta, nu te va salva. Iar Walter Ivanovici ar fi bucuros să mă ajute, dar unde poți să-l găsești?

Și, iarăși, orice ai face, iese aceeași poveste ca și cu Pavka Korciaghin¹³: să mori e mult mai ușor și mai plăcut, dar tu încearcă să rezisti și să învingi cu orice preț, cu sânge din nas! Ce ne învață Pavka? „Să știi să trăiești și atunci când viața devine insuportabilă”. Dar, îmi cer scuze, tovarăși, o clipă! Despre ce insuportabilitate poate fi vorba în cazul Muhăi în momentul de față? E îmbrăcată, încălțată, asta în primul rând. Unu? Și, apropo, haleala e aproape-n fiecare zi de cea mai bună calitate, bagă-n tine cât încape. În al doilea rând, oamenii din jurul meu sunt aur curat, băieți mișto, cum se spune-n popor. Asta-i doi, așa? Și am un ordin de îndeplinit. Unul special! Și încă secret, câți oameni ar visa la așa ceva! Așa iese? Dap’ – nu trei, o sută trei! Trezeci și trei de milioane! Doar trăiești, parazito care ești, și bucură-te. Și nu spera la o execuție trădătoare, idioată egoistă ce ești! Cică i se rupe elasticul, auzi! Iar tu nu aștepta ca fraiera ca să-ți rupă el elasticul, proasto, scoate-ți tu chiloții înainte ca el să-ți rupă elasticul. Căci toți sunt nervoși, ușor de rănit, e demult timpul să te obișnuiești cu asta, în puii mei!

¹³ Pavel Korciaghin – personajul principal din romanul autobiografic *Așa s-a călît oțelul* de Nicolai Ostrovski, unul dintre cele mai populare cărți din URSS, după care s-a făcut și film, Pavel Korciaghin devenind idol pentru câteva generații de oameni sovietici.

¹² Pușcaș voroșilovist – ordin cu care s-decorați pușcașii cei mai buni.